

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/252/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222158
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117222158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobkyne: B. M., G.. XX.X.XXXX, K. R. G. Z. XX, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátka kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie a prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný m á voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 12.10.2017 uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 Eur podľa § 3 ods. 5 piatej vety zákona č. 250/2007 Z.z. Ako dôvod uviedla predchádzajúce konanie 11C/168/2014 o obnovu konania, v ktorom bola ako navrhovateľka v postavení spotrebiteľky úspešná. Uviedla, že ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie je spotrebiteľských práv, keď svoje práva musela brániť v súdnom konaní podaním návrhu na obnovu konania.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a zdôraznil, že z predchádzajúceho súdneho konania nevyplýva, že by došlo k porušeniu práva spotrebiteľa, nie je teda splnený predpoklad uvedený v § 3 ods. 5 citovaného zákona. Navyše nebolo preukázané, že by žalobkyni vznikla nejaká ujma. Zdôraznil, že návrh na obnovu konania smeroval voči rozhodnutiu súdu, čiže žalovaný jeho podanie nezavinil.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, písomným vyjadrením žalovaného, spisom tohto súdu 11C/168/2014 a zistil tento skutkový stav:

4. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/168/2014 žalobkyňa podala proti žalovanému návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16Ro/243/2013. V ňom žalovaný podal voči žalobkyni návrh na vydanie platobného rozkazu na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX. Súd dňa 14.8.2013 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému 679,2 Eur s úrokmi z omeškania 9% ročne od 17.3.2011 do zaplatenia.

5. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 11C/168/2014-60 zo dňa 15.10.2014 návrh na povolenie obnovy konania zamietol, keďže dospel k záveru, že neboli naplnené zákonné dôvody pre obnovu konania.

6. Súd druhej inštancie dané uznesenie zmenil a obnovu konania povolil uznesením 8Co/12/2015 zo dňa 15.6.2016 a v odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že súd rozhodujúci o vydaní platobného rozkazu

neskúmal neprijateľnosť zmluvných podmienok a konal v rozpore s rozhodnutiami ESD C-240/98 až C-244/98 a C-473/00.

7. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že vydaním platobného rozkazu jej bola spôsobená psychická ujma, ktorú vysvetlila tým, že vôbec nevedela, že voči nej bola podaná žaloba a zrazu jej bol doručený platobný rozkaz. Vznikla jej aj finančná ujma vo výške asi 300 Eur, ktorú sumu zaplatila žalovanému po doručení platobného rozkazu. Uviedla tiež, že žalovaný jej poskytol úver okolo 1.000 Eur, za ktorý zaplatila asi 1.700 Eur.

8. Po povolení obnovy konania sa obnovené konanie viedlo pod sp. zn. 17Csp/64/2016. V dôsledku späťvzatia žaloby bolo konanie zastavené uznesením č.k. 17Csp/67/2016-32 zo dňa 11.1.2017 (bez uvedenia dôvodu späťvzatia žaloby).

9. Podľa 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacim na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o ochrane spotrebiteľa, o spotrebiteľskom úvere, o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka).

11. K tomuto záveru súd dospel logickým a gramatickým výkladom keďže nemožno pochybovať o tom, že týmito osobitnými predpismi v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sú predpisy slúžiace na ochranu spotrebiteľov. Aj právna úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 a násl. Občianskeho zákonníka pôsobí ako osobitný právny predpis (viď. Občiansky zákonník I. autorov Štefček a spol., vydavateľstvo C.H.Beck str. 459). Logicky spomínané porušenie práva či povinnosti musí súvisieť z normami na ochranu práv spotrebiteľov, veď preto je nárok zakomponovaný do zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak by zákonodarca mienil porušenie akéhokoľvek predpisu ako zákonnú podmienku pre úspešné uplatnenie daného nároku, uviedol by to v texte zákonného ustanovenia a použil by inú formuláciu (porušenia práva či povinnosti ustanovenej akýmkoľvek právnym predpisom), ale v zákone jasne vymedzil toto porušenie a nepoužil spomínanú všeobecnú formuláciu.

12. Navyše je potrebné vychádzať aj zo systematického výkladu a v tejto súvislosti posúdiť a vyhodnotiť formuláciu celého ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a vychádzať najmä z jeho prvej vety, v ktorej je jasne uvedené, že spotrebiteľ sa môže proti porušiteľovi jeho práva alebo povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa na súde domáhať ochrany svojho práva. Vetu tretiu citovaného zákonného ustanovenia je teda potrebné vykladať aj s ohľadom na znenie tejto prvej vety § 3 ods. 5. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.9.2016, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

13. Žalobkyňa nárok odôvodnila úspešným podaním návrhu na obnovu konania, s čím sa súd nestotožňuje, pretože obnova konania je inštitútom procesného práva ako mimoriadny opravný prostriedok. Podstatou predchádzajúceho súdneho konania o povolenie obnovy konania bolo to, že súd nesprávne vyhodnotil situáciu a vydal vo veci platobný rozkaz. To, že súd vydal platobný rozkaz však

nespôsobil žalovaný. Uvažovať o dôvodnosti nároku žalobkyne by bolo možné až na základe ďalšieho súdneho konania vedeného po povolení obnovy konania, pokiaľ by boli k tomu naplnené predpoklady.

14. Žalobkyňa si musí uvedomiť, že podaniu tejto žaloby musí predchádzať súdne konanie, v rámci ktorého žalobkyňa musí úspešne uplatniť porušenie práva alebo povinnosti podľa noriem na ochranu práv spotrebiteľov a nárok musí uplatniť voči tomu, kto za porušenie spomínaného práva alebo povinnosti zodpovedá. Jasne to uviedol aj Najvyšší súd SR spomínanom rozhodnutí 6Cdo 389/2015. Uplatneniu nároku na primerané finančné zadošťačenie musí predchádzať súdne konanie, v ktorom by žalobkyňa uspela žalobou (alebo protižalobou) o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky príp. priznaním náhrady škody alebo bezdôvodného obohatenia. V tomto prípade však predchádzajúce súdne konanie sa viedlo kvôli tomu, že súd vydal platobný rozkaz, hoci k tomu neboli splnené zákonné podmienky a to napriek konštatovaniu, že v príslušnej zmluve boli neprijateľné zmluvné podmienky, ale táto skutočnosť je pre tento spor irelevantná. Žalovaný nemôže byť sankcionovaný za to, že súd vydal platobný rozkaz, hoci to nemal urobiť. Pri výklade žalobkyne by žalovaný teda mohol byť sankcionovaný za ten istý skutok dvakrát a to za povolenie obnovy konania a druhýkrát prípadnú úspešnosť spotrebiteľa v obnovenom konaní. Takýto výklad je však nesprávny a je porušením zásady ne bis in idem. Súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, keďže súd nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne. Žalobkyňa totiž napriek predbežnému právnomu posúdeniu veci, v rámci ktorého bola upozornená na neopodstatnenosť jej žaloby na nej zotrvala. Preto aj túto skutočnosť súd vyhodnotil ako okolnosť brániacu aplikácii spomínaného výnimočného ustanovenia o nepriznaní nároku na náhradu trov konania. V spore bol úspešný žalovaný a preto súd mu priznal plnú náhradu trov konania.

16. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.